

Briefing

Mars 2007 Nr. 63

Briefing

Briefingmaterial

Skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 12 maj 2007.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebba.thoren@swipnet.se

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har orden	13	Tankar på en Egyptenresa
5	Nya medlemmar	14	Filippinerna – ett tropiskt paradiset
6	Great Ocean Road och Great Alpine Road	18	Venezuela – ett äventyr i fyra delar
8	Vykortshälsningar	21	En resa i Baltikum
10	Minnesvärda möten	22	Resemästarens sidor
12	Resebrev från Sydpolen		

**Glöm inte att betala
medlemsavgiften för 2007**

Ordinarie medlem 200 kr
Famijemedlem 75 kr
Betalas till postgiro 429 14 52-3

Förstasidesbilden

Bussen till Sabang, Filippinerna

Foto: Eric Skoog

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Om att återvända

En del av dem som älskar att resa återvänder ofta till samma ställe, medan andra och förmodligen de allra, allra flesta, ständigt söker sig till nya platser och nya länder. Självklart finns en längtan efter att låta ögonen möta nya syner, att hamna i nya sammanhang där tidigare upplevelser får en ny belysning och nya erfarenheter finns. Jag hör nog till den kategorin, men ett par gånger har jag återvänt till resmål som gett mig starka upplevelser och det är intressant att jämföra då med nu.

Senast återvände vi till Mali där vi hade många och starka upplevelser för knappt tio år sedan. Till stora delar besökte vi samma ställen och träffade flera personer vi träffat då. Det var väldigt trevligt att direkt känna sig hemtam och samtidigt lite vemodigt att se att det trots allt är mycket som förändrats. Kort och gott kan man säga att det västerländska inflytandet på alla områden blir större och större och det är långt ifrån alltid av godo.

Man får vara försiktig så att man inte önskar att människor i andra kulturer ska fortsätta som de alltid har levat och för vår skull hamna i någon sorts Skansen-liknande tillvaro. Självklart måste de ha all rätt i världen att sträva efter det som vi redan uppnått. Men enkelt är det inte alla gånger att återvända!

Om att förstå

I januari gjorde vi en mycket stor förlust. Den polske journalisten och författaren Ryszard Kapuscinski dog i sviterna efter en hjärtoperation. Jag har skrivit om honom i ett tidigare nummer av Briefing, men det känns nödvändigt att göra det igen. Bland författare som berättar om de miljöer vi gärna reser till och som vi gärna läser för att försöka få större förståelse och insikt i den verklighet vi möter "där ute", så intar han en särställning. Han har som ingen annan en särskild förmåga att skildra det stora skeendet och de stora sammanhangen genom den lilla detaljen, genom iakttagelsen på gatan, mötet med den vanliga mannen eller kvinnan på gatan.

Eftersom han under stora delar av sin journalistiska bana inte hade några egentliga resurser var han tvungen att resa enkelt, bo enkelt och hela tiden "vara nära marken", som det uttrycktes i en av de många nekrologer som skrevs. En stor skillnad mellan Kapuscinski och andra skribenter var hans stora kunskapsbank och beläsenhet. Han kunde alltid sätta in den aktuella händelsen i ett historiskt och kulturellt perspektiv. Särskilt tydligt är det i hans senast till svenska översatta bok, "På resa med Herodotos", där han beskriver sina tidigaste journalistiska uppdrag och låter sina upplevelser speglas i sin läsning av

Herodotos. Sju böcker finns översatta till svenska. Läs dem alla, men börja kanske med Ebenholts eller Fotbollskriget.

Om nästa SGS-möte

Det är nu dags att ladda upp för vårens SGS-möte i Falsterbo. Det kommer med all säkerhet att bli ett mycket minnesvärt möte i en unik och fantastisk miljö – och självklart kommer tonvikten att ligga på natur, miljö och lokala förhållanden, utan att vi för den skull glömer bort det exotiska. Du som har gjort

en resa – ta med dina bilder och låt oss andra ta del av dem!

Det enda problemet är att själva boendet måste ske under lite skiftande förhållanden för att alla ska få rum. Jag hoppas att alla har förståelse för att det är omöjligt att uppnå fullständig ”rättvisa” och att ni är flexibla och toleranta – men det är ju SGS:are av födsel och ohejdad vana!

Anmäl er omgående och väl mött i Falsterbo!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Hans Nilsson,
Skattvägen 18,
352 53 Växjö

Yvonne Allvin,
Stenåsvägen 12,
433 41 Mölnlycke

Gun Traneus,
K Tuvgatan 32,
589 57 Jönköping

Karin Malm och
Lennart Hermansson,
Arbetargatan 2,
417 57 Göteborg

Lars Åke Göthesson,
St. Hans Gränd 31 B,
226 42 Lund

Ann Cecilia och
Sven Barthel,
Södervångsvägen 21 A,
246 36 Löddeköping

Polar Quest Expedition AB,
Box 180,
401 23 Göteborg

Kristina Österblad och
Winje Green,
Berzeliusgården 103,
599 93 Ödeshög

Istvan Gyoni,
Olskroksgatan 19,
416 66 Göteborg

Roger Anke Jönsson,
Övre Vattugatan 27,
831 45 Östersund

Disa Byman Kinnunen,
Rådmansgatan 48 4 tr.
113 57 Stockholm

Eton Fumjo,
Lupinvägen 25,
165 70 Hässelby

Märit Olsson
Rådjursstigen 2 2tr
170 72 Solna

Great Ocean Road och Great Alpine Road

Text och bild: Ann Lundén

Nu har vi varit i Ballarat, Victoria, Australien i 10 veckor och jag läste på trippmätaren på bilen att vi kört 10.050 km. Det är ju rätt mycket med tanke på att Chris arbetat heltid dessutom. Staten Victoria är ganska exakt hälften av Sveriges yta, huvudstaden är Melbourne med 3 miljoner invånare. Klimatet är märkligt, då vindar från Antarktis kommer vinande var och varannan dag och då blir det svinkallt. Däremellan kan det bli som i tennistävlingarna förra veckan då man fick inställa, då spelarna inte pallade för 43 grader. Husen är uselt isolerade, så de flesta morgnar har vi 10 grader i badrummet, fastän det är högsommar.

Torkan som drabbat hela Australien, men framför allt Victoria, är förödande. Jag hade aldrig kunnat tänka mig, att jag som kommer från regniga Sverige, skulle stå och spana mot horisonten och längta efter regnmoln.

Skogsbränderna rasar över ofattbart stora områden och ingen räknar med att de ska kunna kontrolleras förrän höstregnen väntas i april.

Vår första långtur var Great Ocean Road eller – Grey Ocean Road – som vi kallar den efter att två gånger ha kört den i trist dimmigt väder. Det bidrar säkert till att vi inte blev imponerade. Har man kört söderut från San Francisco eller längs Amalfikusten söder om Neapel är detta inte i samma klass, även om det fanns ganska vackra sträckor. Därtill kommer att vattnet aldrig går över 17 grader på grund av närheten till Antarktis. Massor av folk surfar på de mäktiga rullande vågorna, men alla har våtdräkt. Under

våra veckor har det varit 3 attacker av vithaj på surfare. Två förlorade benet och en abalonefiskare hade hela huvudet!!! inne i gapet på hajen, men satte kniven i hajens öga så han blev utspottad med sönderriven våtdräkt över axlarna.

Vi har vandrat i ett dussin nationalparker av hög klass och även gjort abseiling. Denna gång även baklänges (!) något som jag aldrig provat förut. Vinerier finns det ett otal av, många väldigt charmiga. Själv har jag ingen förmåga att rulla runt vinet i munnen och tycka nåt smakar bättre än nåt annat, men man får ju spela med så gott man kan då miljön inbjuder till det.

Ballarat är centrum för de gamla guldgrävartraditionerna. Hit kom på 1850-talet tusentals hoppfulla grävare från hela världen, som slet ont och mycket få av dem blev rika. Stora guld mängder vaskades fram ur floderna och krossades ur malmen djupt nere i schakten. Av de som blev rika stannade många kvar i Ballarat och byggde sig magnifika hus i victoriansk stil. Här finns Sovereign Hill, som påminner om Skansen, där man förflyttas till ett guldgrävarsamhälle när man betalt sitt inträde och gått genom porten. Mycket sevärt tyckte vi.

Sydost om Melbourne ligger ön Phillip Island. Vi tillbringade under julen 5 dagar där med våra döttrar Paola och Kiwi. Regn, rusk, 9 grader såväl inne som ute, hagelstormar, var de naturliga ingredienserna i julvädret. På juldagen snöade det i Melbournes högre belägna utkanter, uppe i bergen en hel decimeter, till mångas förtjusning! De hjältemodiga

frivilliga brandsoldaterna, som oavlönat bekämpat kontinuerliga skogsbränder sedan oktober fick ett kort, men välkommet avbrott. På Phillip Island bodde vi i ett litet hus på där närmaste strand är belägen vid Anderson Road. Där tog vi julens enda dopp i havet. Intressant var att häromveckan läsa att Andersson Road stranden besöktes av en 5-meters White Pointer, även kallad Great White, en ensling bland vithajar, som mestadels jagar ensam. Ett besök på Phillip Island inkluderar givetvis ett besök hos de små pingvinerna. Dessa fairy-pingviner, som i tusentals är samlad trupp simmar iland i skymningen för att som en armé gå hem till sin lilla boning, en håla i sanden, för att kanske leverera dagens middag till sina ungar. Ett ganska exploaterat nöje, organiserat för att inte störa ordningen alltför mycket.

Under våra 10 veckor här har vi också hunnit med en tur till South Australia med dess vackra huvudstad Adelaide. Ett besök till Port Adelaide hanns med, känt från Evert Taubes sånger, där Karl-Alfred klarade sig ifrån äventyret med sin dam genom att kasta portmonnän i nyllet på bussen.

I norr ligger den intressanta staden Echuca, en gång i tiden landets största inlandshamn, med ett stort antal hjulångare fortfarande i trafik på den mäktiga Murray River.

Förra helgen var långhelg, Australiens nationaldag, Australia Day, inföll på fredagen. Här blir man ofta medbjuden på de mest varierande arrangemang, - vi svenskar har mycket att lära om hur man ska ta hand om främlingar! Vi säger JA TACK till det mesta, så vi har blivit fan-

Hjulångare på Murray River.

tastiskt omhändertagna. Nu fick vi chansen att komma upp i deras skidområden, där man sommartid vandrar och cyklar. Stora delar av skidområdena är avstängda då bränder rasar, men vi skulle till norra delen där senaste branden släcktes i december. Vi fick köra 40 mil nordost för att komma dit, de sista 10 milerna var Great Alpine Road. Det var verkligen pampigt trots de stora såren i naturen efter bränder. Vi slingrade oss upp till 1850 meter, där Mount Hotham ligger. Skidorten ligger alltså på toppen och skidåkningen sker neråt med 400 meters fallhöjd. Det var ganska brant, men inte var det mycket inte för en svensk! Där var uppbyggt massor av pampiga semesterhus och andelslägenheter. Säsongen är några ynka veckor per år, som numera utökas med snökanoner när det är under noll. Temperaturer under minus 10 grader lär inte förekomma.

Nu har vi bara en månad kvar, men vi ska hinna med fyra dagar på Tasmanien också.

Sammanfattningsvis finns här mycket att se, men klimatet är inte riktigt i min smak! Den 22 mars återvänder vi till långkalsongernas land, och det kan ju också bli fint att återse kära vänner.

Till Briefing har det kommit vykortshälsningar från SGS:are

Bilderna förlorade!

Till det här numret hade vi laddat upp med massor av trevliga vykort från SGS:are, men vad händer? Vykort som rest över hela jordklotet och klarat sig helskinnade genom torra öknar och över stormiga hav försvinner spårlost när den svenska posten ska sköta leveransen från Gunnels postlåda i Göteborg till tryckeriet i Nora. Som tur är hade Gunnel varit förutseende och kopierat texterna för att kunna hjälpa till med renskrivning inför tryck. Kommer vykorterna med de vackra framsidorna tillrätta får vi bjuda på ett bildkollage till ett annat nummer.

Weaver at Al-Akhdar, Sultane of Oman 15/1 -07

Det är soligt och behaglig värme. Ett fint turistland, som hoppas kunna klara sig så när oljan tagit slut. Man gör också mycket för att hantverket ska komma igång. Varma hälsningar Anna-Maria. Instämmer i ovanstående gissa om jag mår gott i värmen, hälsningar Lilly.

Gränslösa Resor

Dominica – ett naturparadis

Glöm farliga ormar och vaccinationer! Vi ska vandra, bada i varma källor, snorkla i ”champagne” och skåda val. Självklart blir det mycket musik och spännande möten med dominikanerna. **Datum:** 22/2-8/3 2008.

Vad vet du om våra nya EU-grannar?

Precis som tidigare år kör Pär Lindström sin populära ”Baltisk grundkurs” från Kaliningrad genom Litauen, Lettland och Estland. I augusti går ”Fortsättningskursen”. Följ med! **Datum:** 7-18/6 resp. 10-21/8 2007.

Östra Turkiet med Raija Öhrstedt

Det blir en kontrasterernas resa. Från Istanbul till Svarta Havet, berget Ararat, staden Kars där Orhan Pamuks bok ”Snö” utspelar sig, Vansjön, Mt Nemrut och Kappadokien. Vi har 2 platser kvar (max 10 deltagare). **Datum:** 27/5-17/6 2007.

Till Briefing har det kommit vykortshälsningar från SGS:are

New Zealand

Hej! en hälsning från ett vårligt New Zealand med middagssolen i norr. Vi har vandrat i regnskog och varit vid glaciär. I morgon åker vi ut på nationalparksturen. Hälsningar Elly.

Cusco 22/11

Hälsning från Inkariket på väg från Cusco, Machu Picchu och Titicakasjön mot Bolivia och Chile. Ingen höjdsjuka ännu!! Varmt och vackert och mycket cocathe. Birgitta o Eva-Carin

Kolkata i Indien 31/12

Ska fira nyår i Delhi ikväll om inrikesflyget kan ta oss dit. Kontrastrik resa. Lugnt och stilla att åka på Ganges (ovanför Varanasi). Även lugnt i Sunderbans. Tigerspår och Kungsfiskare i en mängd färgnyanser. Folkvimmel naturligtvis. Hälsningar Stefan Karlsson, Jaan & Eivor Ungerson

Timbuktu, Mali

Hej alla SGS-are! Här kommer sandiga och musikaliska hälsningar från ett litet gäng som under Magnus säkra ledning besöker Mali. Dels för återseendets skull, men framförallt för att besöka musikfestivalen i Essakane utanför Timbuktu. Måste upplevas! Hälsningar från Anders & Eva G, Dag & Margareta J. Ing-Marie H, Birgitta K, Stig S, Marie-Louise A, Peggy H och Anita S

San Cristobal de Las casas 6/12 -06

Hej! Efter Mexiko city for vi till Papantla och Golfkusten ner via veracruz och Villahermosa. Därefter valda stopp i Chiapas. Oaxaca verkar lugnare nu så vi får se. Hälsningar Kjell Linnér, Bengt Cederfelt

Sagada 061226

Hej! Nu reser vi runt på Filippinerna. Har tillbringat de två första veckorna på öarna söderut samt på "äventyrsön" Palawan. Vi lyckades precis undvika tyfonen och har haft fint väder hela tiden. Nu är vi uppe i bergen på norra Luzon, huvudön. Skall besöka de 2000 åriga risterasserna, ett världsarv. Kanske blir det en vulkan på slutet också. Vår nyårsafton blir 31 timmar i år på grund av hemresan. Många hälsningar Kristina och Eric.

Minnesvärda möten

*Alla har vi väl någon gång under våra resor mött människor, som vi fascinerats av och som på ett eller annat sätt etsat sig fast i våra minnen. **Skriv och berätta i Briefing!!!***

Möte med siouxindianen Ken.

Text Ulla Lidström

När vår äldste son – Sven – gick på Teknis fick han möjlighet att under ett år plugga på universitetet i Boulder, Colorado. Hans rumskamrat var Ken, en äkta siouxindian. Ett möte som vi tror satte mer spår hos Sven än hon Ken.

Vi fick möjlighet att träffa Ken när vi kom över till USA för att fira jul. Ken doktorerade i USA:s historia och naturligt nog var hans specialitet Amerikas indianer. Själv hade han vuxit upp hos släktingar i ett reservat. Som vi alla blev Ken präglat av sin uppväxt. Det mest markanta var att ingen människa äger något – allt är till låns – och allt kan åter användas av någon annan. Alltså plockar man upp det man behöver när man hittar det, lämnar det efter det man använt det och vandrar vidare.

I början av universitetsåret var Sven synnerligen irriterad av att alla hans blyertspennor, block, kläder etc. bara försvann. Sin keps hittade han utanför en föreläsningssal, handdukar kom ibland åter, toilettgrejor förbrukades etc. Men aldrig stals något. Sven är 192 cm, Ken högst 170 – alltså såg det ganska lustigt ut när han kom i Svens kläder /när hans egna var smutsiga, eller hade lagts av på

någon okänd plats).

En dag blev Sven uppkallad till universitetets rektor för att utfrågas om han sett att Ken förvarade vapen på rummet. ”Vad sa du” sa vi –” Jag sa att jag inte sett några, för det hade jag inte, men jag visste att han hade en pistol under sängen. Den behövde han när han arbetade som vakt i en leksaksaffär. Han skulle aldrig ha kunnat plugga om han inte försörjde sig på något sätt – och alla säkerhetsvakter måste ju vara beväpnade”.

Idag – fortfarande 13 år senare – är det frappant att Sven aldrig samlar på sig ägodelar – han skaffar det han behöver, men inte mer – och sedan lämnas det över till någon annan.

Oj, vad vi föräldrar har mycket att lära!

Mir i Mirpurkhas, Pakistan

Text: Ulla Lidström

Mir är en stor vänlig man med sorgsna ögon. Han är en fembarnsfar i femtioårsåldern. Mir kommer från en välbärgad familj med stora jordbruksägor. För många år sedan blev han upprörd över den livegenskap många jordbruks- och tegelbruksarbetare hamnade i då de för sin överlevnad lånade pengar av storbonden eller tegelbruksägaren. Skulder de aldrig kunde betala tillbaka. Hustrur

och barn fick också börja arbeta av skulden. Alla blev helt enkelt slavar – trots att det i pakistansk lag är förbjudet. Mir tog upp fall efter fall i rättegångar, hamnade själv i fängelse många gånger, blev misshandlad och mordhotad. Han är ju ett hot mot storbönder och tegelbruk-sägare. Trots alla motgångar fortsatte Mir att kämpa. Hittills har mer än 5.000 arbetare befriats från sina slavkontrakt.

Mir har styckat av en stor bit av sina ägor och givit till 150 tegelbruksarbetare, som där fått bygga sina hus med kringgårdade gårdar.

När vi i februari-mars i år bodde hos Mir fick vi besöka några av familjerna – fattiga och barnrika. Men alla lyckliga över att ha ett eget hem, något som skulle varit omöjligt utan Mir. ”Men utan Yasmin, min fru, skulle jag aldrig ha orkat. Hon har kontakten med kvinnorna, hon har alltid stöttat mig, kommit till fängelset med mat och kläder, varit med i alla demonstrationer”. Mir har även hjälpt misshandlade kvinnor – mer än en gång har polisen letat igenom hans

hus efter gömda hustrur, ”men inte gömmer jag dem här”.

Mir var med och startade BLLF (Bonded Labour Liberation Front) i Mirpurkhas i provinsen Sindh i södra Pakistan. Inom BLLF arbetar man mot slaveriet och uppmärksammar även barnslaveriet. En mängd skolor har startats för barnen som hämtas från jordbruk, tegelbruk och mattväverier. Skolorna är gratis och vänder sig till både pojkar och flickor. Muslimer, hinduer och kristna kan sitta i samma klassrum. Lärarna utbildas i lokaler som uppförts på Mirs ägor.

Så sent som i somras höll Mir på att hamna i fängelse falskt anklagad för att ha startat demonstrationer. Han hade under flera veckor över 200 män boende på sin gårdsplan – jagade av sina arbetsgivare. Hela vinterförrådet av mat gick åt innan konflikten löstes – åter tack vare Mir.

Läs om BLLF på nätet! www.blff.se

”Världen slutar aldrig för den är rund. Så man kan inte stiga av.”

Joel, 6 år

Något att tänka på för resande SGS:are!!!

Citat hämtat ur boken ”Gud som haver barnen kär har du någon ull” av Mark Levingood och Unni Lindell.

Resebrev från Sydpolen

Text: Sven Lidström

Sven Lidström var för många år sedan på ett SGS-möte och berättade om hur det var att arbeta på jordens kallaste plats – Antarktis. Nu är han tillbaka där för elfte gången och här och i kommande nummer av Briefing får vi rapporter från honom.

Befinner mig här bland isberg och pingviner på McMurdo Station, Antarktis och väntar på att temperaturen på Sydpolen ska bli varmare. Man flyger inte dit om temperaturen är under

-50 C och enligt statistiken skall det vara idag som man passerar den magiska gränsen. Men häromdagen så var det -64 C, så det verkar som om vi blir här ett tag.

För att sysselsätta oss i väntan på varmare och bättre väder så tränar vi med räddningspersonalen i McMurdo. Vi övar på att söka efter försvunna personer, släcka bränder och ta hand om skadade. Dessutom deltar vi i ett forskningsprojekt där man tittar på hur kroppen klarar av att snabbt förflytta sig från havsnivå, McMurdo, till 3000 meter, Sydpolen. De tappar oss på blod, kontrollerar syreupptagningsförmågan och dessutom får man gå omkring med en väst med en massa elektroder för att studera hur kroppen fungerar vid havsnivå. Sedan görs samma tester när man kommer till Sydpolen.

Många av de som flyger in till Sydpolen, flygresan tar 3 timmar, blir höjdsjuka, eftersom kroppen inte hinner med att acklimatisera sig. En del blir så sjuka att de måste flygas ut. Så man hoppas

hitta metoder för att underlätta acklimatiseringen och få svar på varför olika personer reagerar så olika och varför samma person kan reagera olika från gång till gång. En av de som hade problem senast han var där var Sir Edmund Hillary, den förste att bestiga Mt. Everest. Så de som drabbas är i gott sällskap om det nu är någon tröst när man inte får luft.

Resan hit var inte helt problemfri. Dåligt väder i London gjorde att jag missade min anslutning till Bangkok och Sydney. Istället blev det en natt i London och flyg till Tokyo, där det blev ytterligare en dag innan jag kunde flyga vidare till Auckland och sedan Christchurch på Nya Zeelands sydö.

Framme i Christchurch träffade jag alla andra på väg söderut. Det var många bekanta ansikten från tidigare säsonger. Tillsammans var vi över 100 personer som tillbringade söndagen med att prova alla den utrustning man får med sig.

Sista kvällen i civiliserade trakter firades med "The Ultimate Chocolate Dessert" på "Death by Chocolate". Har ni någon gång vägarna förbi Christchurch så kan den verkligen rekommenderas. Som alla polarfarare vet så är det bara bra att fylla på fettreserverna innan man reser iväg. Sedan fick man höra vad alla gjort under sommaren, helikopter i Alaska, forskningsballonger i Klippiga Bergen, smokejumper i Kalifornien, borra på Grönland, luftprover på Samoa, diamanter i Australien eller forskningsfartyg i Västindien. Historierna blev bara

bättre och bättre medan söndagen gled över till Måndag och alla gjorde sitt bästa att fylla varandra med öl.

Tricket med att flyga till Antarktis är nämligen att vara så trött så att man sover på flygningen. Så man kunde snabbt lista ut vilka som åkte ned för första gången, de gick nämligen hem tidigt för att sova. De ville vara pigga och alerta kl. 6 nästa morgon för incheckningen, ett misstag som de nog inte gör om.

125 personer, amerikaner, nya zeeländare, italienare, tyskar och jag plus ett par containrar fyllde en C17, ett amerikanskt militärt transportplan. Det var en riktigt bekväm flygning, trots obefintlig service, en toalett som inte spolade och hög ljudnivå. Tricket är som sagt att sova för det är rätt gott om plats. Ljudnivån är för hög för att ha någon typ av

vettig konversation, men för de som tröttnade på att stirra på varandra så var det bara att smita upp till cockpiten och njuta av utsikten. 5 timmar senare landade vi på isen utanför McMurdo och insåg snabbt att vi befann oss på den kassaste och blåsigaste kontinenten för det var riktigt kallt, -25 grader och blåste 15 m/s. Man skulle ätit mer dessert...

Nu har jag varit här nere i en vecka och väntat och väntat under tiden som stationen snabbt fylls med folk. Härordagen var det 4 flyg som kom in.

Säsongen härnere har börjat.

Jag kommer att tillbringa de närmaste 13 månaderna på Antarktis, Amundsen-Scott South Pole station, 90 Syd. Denna gång blir det även för vintern, 8 månader isolerad, 6 månader utan sol.

Hälsning från de vita vidderna!

Tankar på en Egyptenresa: På Nilen

Text: Gillan Liljeström, Luxor den 29 december 2003

Så här tidigt på morgonen
spelar vassens flöjter
bara spröda toner.
Nilen har ännu sitt
tungta släta täcke
och jag märker förundrad
att himlen verkligen är
vattnat siden
silverfärgad och genomlyst.

Det finns ett löfte i luften
som ett rop nära att formas
från en viskning
som en tanke nära att klarna
ur en aning
som ett löfte nära att födas
ur en föresats.

Svärmor av vita fåglar,
stilla i ett träd, avvaktande ännu.
Långsamma rörelser hos oxarna på
stranden.
Också palmerna väntar, i klungor.

Det här är stunden
innan dagen vecklar ut sig
vid Nilen.
Jag har den i handen ett tag,
tacksam,
innan den gäcker mig
och löper vidare.

Filippinerna – ett tropiskt paradiset?

Text och foto Eric Skoog

Paradisiska stränder, vulkaner och rister-rasser. De flesta pratar engelska. En katolsk utpost i Asien. Det var väl saker som dessa som för drygt 10 år sen fångade mitt intresse för Filippinerna. Av olika orsaker har resan dit inte blivit av. Har varit nära ett par gånger, men har då inte hittat något lämpligt flyg. Men nu i december 2006 var det äntligen dags. En dryg nonstop-flygning på 13 timmar Amsterdam-Manila och så var man framme.

Nu gällde det att så snabbt som möjligt ta sig från Manila. Så direkt inrikesflyg söderut till ön Bohol för att vila upp efter den långa resan. Sedan flyg över till Palawan med underjordiska floder och den fantastiskt vackra marina national-

parken Bacuit Arkipelagen i nordvästra delen av Palawan, där det blev några båtturer bland de enorma kalkstensklipporna. Vidare med flyg till Coron Island för att bland annat titta på de japanska handelsfartyg som amerikanska flottan sänkte under andra världskriget. Nu höll de på att ombildas till artificiella korallrev.

Ett av målen med resan var också risterrasserna omkring den lilla staden Banaue på det inre av huvudön Luzon. Dessa är ett av flera ställen i världen som ibland benämns som världens åttonde underverk. När vi började att mera i detalj studera guideboken blev vi dock uppmärksamma på att även om inte avstånden var så långa i km, så var de de-

Risterrasser i Banaue, ett världsarv.

Bacuitarkipelagen på Palawan.

sto längre i tid. Och tiden började ta slut. Nu var goda råd dyra. Nej, inte så dyra egentligen. Kom överens med en taxi-chaufför i bergsstaderna Baguio om en tredagarstur för ca 70 USD/dag för transporten. Och vägarna var verkligen dåliga första två dagarna. Medelhastigheten var kanske bara runt 20 - 30 km/timmen och underredet av bilen skrapade ofta mot "vägen". En jeep med högre frihöjd till vägbanan hade nog varit att föredra. Men att det gick sakta gjorde inte så mycket, för landskapet var oerhört naturskönt. Nåväl, kom fram så småningom och terrasserna var verkligen fantastiska. Det är onekligen imponerande att man för 2 000 år sedan har kunnat bygga risterrasser i denna terräng, vars lutning kan jämföras med störtloppsbackar.

15 juni 1991 drabbades Filippinerna av ett enormt vulkanutbrott då Mt Pinatubo efter flera hundra år av "sömn" återigen blev aktiv. Ca 300 höjdmeter av vulkanen blåstes bort. Runt 900 personer omkom och en miljon evakuerades. Askan och stoftet från vulkanutbrottet ödelade skörden i stora delar av omgivningen och påverkade även världsklimatet. Nu har dock vulkanen lugnat ner sig igen och vi ville gärna titta på den på nära håll. Med fyrhjulsdriven jeep tog vi oss igenom avrinningsområdet från vulkanen. Vägar fanns inte och hade jag inte själv åkt i jeepen hade jag inte trott att den kunde ta sig fram i sådan terräng. Ibland var det bästa och även enda sättet för föraren, att köra direkt i forsfåran. Resan skulle kunna beskrivas

Det ska börjas i tid! Nära Sabang på Palawan.

som att åka jeep i "Flumeriden" på Liseberg. Men till slut blev det för smalt och brant även för jeepen och vi fick då en mycket fin vandring på några timmar genom vulkanlandskapet där man hela tiden såg lämningar av den stelnade lavan. Väl igenom krateröppningen visade sig en sagolikt vacker syn i form av kratersjön med sitt turkosa vatten omgiven av flera hundra meter höga kraterkanter. Och badet i sjön var härligt.

Få turister mötte vi under resan. Första två veckorna såg vi ett svenskt par. De som fanns var huvudsakligen, från Sydkorea, Japan, Kina och Singapore. Sista veckan vid rundresan på Luzon var det

annorlunda. Då fanns det betydligt fler västerlänningar. Inte minst i "änglastaden" Angeles. Gumman köpte där storpack på DVD av tv-serien "Sex and the city". Man kan ju undra varför, men det var bara att se sig omkring. Vi var mitt i landets sexmetropol!

Tre veckor på Filippinerna, men förutom tiden på flygplatsen i Manila, så lyckades vi med konststycket att bara vara ett par minuter till fots i Manila.

Farligt? Filippinerna är kanske det land på jorden som oftast drabbas av naturkatastrofer, i form av tex tyfoner, jordskred och vulkanutbrott. Lägg därtill re-

gelbundna färjekatastrofer, den islamistiska gerillarörelsen Abu Sayyaf, som kämpar för frigörelse och bildande av egen muslimsk stat i södra Filippinerna, samt storstaden Manila med dess rykten om kriminalitet. Tyfoner och jordskred fick vi ju också en påminnelse om veckan innan avfärd, då ihållande regn över östra Filippinerna förorsakade kraftiga jordskred på sluttningarna runt vulkanen Mt Mayon, vilka orsakade att omkring 1 000 personer omkom. Så den delen av landet undvek vi. Likaså södra delen av landet med anledning av ovannämnda gerilla. Jag trodde också att landet med sin katolska prägel, även skulle ha en del av den latinamerikanska tuffheten, men inte, det var den sedvanliga asiatiska hjälpsamheten som

Ifugaoman i Banaue.

rådde. Människorna vi mötte var nästan utan undantag vänliga, hjälpsamma och gjorde ett ärligt intryck. Något som också var en positiv överraskning var trafiken. Det var egentligen överallt ett lugnt tempo i trafiken och man visade stor hänsyn till medtrafikanter, ja det var nog klart lugnare än på svenska vägar.

Tillbaka? Ja gärna. Gjorde 14 av 7 107 öar, så det finns några kvar. Men kanske ännu hellre än att resa runt, en enkel bambuhydda i Sabang på Palawan, och göra – ingenting...

Venezuela – ett äventyr i fyra delar

Text och bild: Mirka Glaxer

Jag gav mig iväg en januaridag när vädret i Göteborg var som tråkigast. Det var varmt och soligt när jag landade på Caracas flygplats.

Resans program var ihopsatt efter mina önskemål och bara för mig. Det gjorde David på Framtidsresor i Göteborg.

Första delen.

Den första platsen som jag kom till var en liten vacker kolonialby – Charoni,

som ligger på nordkusten och är ett gammalt fiskeläge. Vägen dit gick genom Henri Pittier National Park: djungel på båda sidor, smal krokig väg. Det högsta passet låg på omkring 2.000 meters höjd. Vi – 8 personer som samlades – bodde på en trevlig och ren posada Turpial, målad i gul färg. Följande dag tog en mindre båt oss till en underbar solig sandstrand, som var nästan tom på folk.

Dit kan man komma enbart från havssidan. Efter lunchen på stranden åkte vi några kilometer in i landet till byn Chuao, känd för sin kakao-produktion. Det sägs att kakao från detta område är den bästa i världen. Där kunde man köpa kakaopasta och en kaka med 100% kakao.

Nästa punkt på programmet var att i lugnt tempo vandra i regnskogen i närliggande berg med en guide. Han berättade om olika träd och växter som vi såg och vi besökte också en gammal råsockerfabrik och ett närliggande sockerrörsplantage. Det fanns även tillfälle att ta ett dopp i ett vattenfall i djungeln.

I Chironi fanns möjligheter till kortare vandringar och där fanns en underbar sandstrand – La Grande. Jag blev hämtad från byn av en taxi klockan 4 på morgonen för att köras till flygplatsen och min nästa etapp av resan. Jag blev mycket imponerad av organisationen, då taxin körde drygt två timmar på natten

över Nationalparkens höga berg för att hämta en person och sedan åka samma väg tillbaka.

Andra delen

Jag blev glad över ändringen av programmet. I stället för att åka nattbuss till Merida fick jag flyga dit. Nattbussarna i Venezuela är ökända för att de är iskalla. Jag varnades att ta mössa och vantar med mig. Air condition är på hela tiden och den enda effekten av att man ber chauffören att stänga av den blir att han reagerar med ilska.

Merida är en vacker kolonialstad, som ligger i Anderna på 1600 meters höjd. Den kallas Gentlemannastaden. Där finns en gammal stadsdel och en modern. Jag bodde på en trevlig posada i den gamla delen med kullerstengator och låga hus.

Fyra andra svenskar och jag fick följa med på en endags panoramatour. Vi åkte genom små bergsbyar, besökte en uppfödningstation för kondorer, som man försöker inplantera i landet. Vi kom till Sierra Nevada Nationalpark, som ligger på 4.200 meters höjd.

De följande dagarna blev jag ensam i Merida och realiserade min dröm att återigen vandra i Anderna. Med en linbana, som är 12 kilometer lång tog jag mig upp i närheten av toppen Bolivar (5.007 m). Men för att vandra måste man åka en station ner. Där kan man hyra en mulåsna med en åsnedrivare eller vandra, något som jag gjorde. Jag fick sällskap av en ung österrikare, Emanuel. Till den vackra byn Los Nevados är det 12 km och stigen går neråt hela tiden. Längs stigen fanns blommande stora växter, man såg små vattenfall, höga top-

par runt om och sedan ängar på slutningen och enstaka hus. Byn är liten med vitkalkade hus och en vit liten kyrka. Allt såg ut som en miniatyr.

Jag övernattade i en enkel men trevlig posada, Guamenchi. Från posadans terrass var det en vacker utsikt över dalen och bergen på andra sidan.

Att vandra tillbaka samma väg hade jag inte lust med – det var att gå uppför hela tiden. Höjdskillnaden var 1500 meter från byn till linbanan. Två andra turister bodde på posadan och vi hyrde en jeep med förare. Vägen som vi åkte var en hisnande uthuggen bergväg. Det tog omkring sex timmar att komma tillbaka till Merida. Jag hade en dag till att dis-

ponera och då fick jag förslag att åka med lokal minibuss till byn Joji, 30 km från Merida. Vägen dit var vacker och gick genom regnskog högt upp i bergen. En lugn ren by med vita hus och en kyrka samt några mindre hotell.

Tredje delen

På resan till Los Llanos var vi tre personer och guide, som körde bilen. Igen åkte vi genom höga berg med mycket grönska. När vi passerat staden Berinas utbredde sig det stora slättlandskapet. Denna delen av Venezuela har sin egen kultur och musik. Avstånden här är stora och området är glesbefolkat och fattigt. Vissa rancher tar emot turister för att dryga ut sina inkomster. Vi kom till en av dessa.

Los Llanos är ett paradiset för djur- och fågelälskare. Vi hade turen att redan första kvällen få se en anakonda. Den kan bli upp till 7 meter lång. Jag vet inte hur lång den var som vi såg, men längden var imponerande.

På en kanottur såg vi den röda och den svarta ibisen, maraboustork och olika örnar. I hela området räknas omkring 360 olika fågelarter. Vi såg stora mängder kajmaner, iguanaödlor, tapirer, capybarer, rådjur och sötvattensdelfiner,

som sägs vara endemiska här.

Andra attraktioner under vistelsen på ranchen var att rida på hästar och fiska pirayor. Det är garanterat att alla får napp. Efter tre dagar var det dags att lämna ranchen.

Fjärde delen

Jag blev körd till flygplatsen i Barinas för att flyga till Ciudad Bolivar. Efter en natt på hotellet var det dags för nästa äventyr – expedition till Angel Falls.

Ett litet flygplan för fem personer tog oss till Nationalparken Canaima. Jag trodde att vi skulle stanna på en campingplats och göra utflykter därifrån, men jag hade fel. Det visade sig att det var en expedition i smala öppna båtar upp till ett strömt vatten. Där var fullt med stenar och virvlar. Allt bagage var packat i plastpåsar. Med jämna mellanrum fick vi en dusch över oss. Vi övernattade på campingplatser i djungeln. Det är indianer som äger dessa och som organiserar expeditionerna till vattenfallet. Den andra dagen kom vi till en plats nära Angel Falls. Det var en timmas vandring dit genom djungeln. De lokala campingplatserna består av öppna hyddor och man sover i hängmattor upphängda i taket. Hela nationalparken består av höga platåberg s.k.

tepui. Vattnet rinner ner från ett sådant berg. Fallets höjd är drygt 900 meter. I nationalparken finns även andra stora vattenfall.

Resan tillbaka varifrån vi startade vår expedition tog kortare tid än upp till vattenfallet och redan mitt på dagen var vi åter på campingplatsen.

Det återstod bara flyg till Ciudad Bolivar och sedan flyg till Sverige.

Denna anakonda såg vi Los Llanos.

En resa i Baltikum

Text och bild: Kirsten och Lars-Erik Erikson

Vår resa med Pär Lindström i augusti 2006 till Lettland och Estland på längden och en snutt in i Ryssland blev en intressant upplevelse med mycket kultur och historia.

I rysk ortodox kyrka måste alla kvinnor ha lång kjol och något på huvudet

Vi började i Ventspils i Norra Kurland och körde med buss österut med besök i museer, kyrkor, både gregorianska och andra, kyrkogårdar, gamla borgar och slott. Det blev stadsvandringar och berättelser om historiska gamla hus, universitet och parker. Det blev också överraskningar med sångköror och fina middagar och mycket annat.

Vi besökte stiftelsen Livslusts yrkeskola, där de tar hand om föräldralösa gatubarn från Riga och utbildar dem i

olika yrken samt att bli skötsamma medborgare.

En av höjdpunkterna var pilgrimsfesten i Aglona med 50.000 pilgrimer, med processioner och allt vad därtill hör.

För att komma till Pskov och Petseri måste vi passera ryska gränsen och det tog sin lilla tid. Det gick ändå fortare för oss än för de 593 långtradare, som fick stå i en 14 km lång kö. Den första bilen som nu såg slutet på sin väntan hade stått där i 3 dygn.

Vi kom till det 533 år gamla

och vackra klostret i Petseri.

Lite tid för fågelskådning hade vi också. Vi räknade storkar varje dag.

Via Tartu och Narva kom vi så småningom till Tallinn och båten hem. Tartu är en gammal fin universitetsstad.

Pär är en fantastisk berättare och kan det mesta om Baltikum. Vill ni veta mera om dessa länder är det bara att följa med på nästa resa i augusti 2007. Då blir ni säkert lika Baltikumfrälsta som vi.

Resemästarens sidor

På höstmötet och i förra Briefing presenterades flera nya spännande resor. Den sista januari var sista dag för intresseanmälan. För några av resorna är det för få som visat intresse för att vi ska ta upp dem som SGS-resor. Det gäller "Det okända Tuva" och "Indonesien – en resa till Java och Sulawesi". De andra "nykomlingarna" och de gamla kända SGS-resorna kan du läsa mer om nedan och har du tillgång till Internet rekommenderar jag dig att besöka vår hemsida, www.sgsresa.nu. Där finns fylligare information om resorna än vad som får plats här och efterhand som reseprogrammen blir klara läggs de ut med text och bilder. På hemsidan kan du också anmäla intresse för resor med mera.

I nästa Briefing (efter vårmötet) kommer förslag på nya SGS-resor. Då får du återigen chansen att genom att anmäla ditt intresse påverka vilka resor som ska tas upp av föreningen.

Lotta Borgiel
Resemästare

Kalendarium

Bhutan

21/4-6/5 2007
Fulltecknad!

Med egen jeep genom södra Afrika

Juli 2007
beställ program.

Baltikum fortsättnings- kurs

10/8-21/8 2007
Beställ program.

Rumänien

14/9-22/9 2007
Sista anmälningsdag är
1/8 2007.

Återseende med träd- husfolken

11/10-4/11 2007
Beställ program.

Med Erik Rupp i Moçambique

30/10-12/11 2007
Beställ program!

Rundresa i Venezuela

16/10-4/11 2007
Beställ program.

Albanien – i Europas glömda hörn

April 2008
Intresseanmälan. Pro-
gram kommer.

Jubileumskryssning på Donau

Maj 2008
Intresseanmälan. Pro-
gram kommer till
vårträffen!

Pitcairn

2008, då det finns båt!
Intresseanmälan. Pro-
gram kommer så fort vi
har löst transporten!

MED EGEN JEEP GENOM SÖDRA AFRIKA

Håkan Forsmark och Monika Mildh visade bilder och berättade på höstmötet om sin överlandresa från Kapstaden till Mombasa. Det blev startskottet till en egen SGS-expedition i södra Afrika!

Expeditionen genomkorsar *sex olika viltskyddsområden i tre olika länder*; Sydafrika, Botswana och Zambia. Resdagarna utgör själva safarin och vi är på resande fot huvuddelen av tiden. Det är en fantastisk sträcka genom ett område som är som Afrika en gång var.

En eller två svenska guider och en lokal guide leder expeditionen, men vi hjälps alla åt med alla expeditionsbestyrsområden som navigering, matinköp, lägerjobb mm. Gruppen består av maximalt tolv deltagare och vi tar oss fram med två specialutrustade Landroverjeepar. Naturligtvis finns backup i beredskap om något går galet och vi har med satellittelefon. Vi startar resan med en kort "bush introduction course" där vi lär oss en massa om djuren och naturen av erfarna och kunniga "rangers" i ett "Big Five" område.

Restid: 20 dagar första delen av juli 2007.

Budgeterat pris: 35.000 kr

Intresserad? Planeringen är i full gång, så det är hög tid att kontakta Håkan eller Monika på Kalahari Safaris: kalahari.safaris@swipnet.se eller 08-6682958. Gå gärna in på deras hemsida; www.kalaharisafaris.se och låt er inspireras av de exempel på jeepexpeditioner som finns där. Kolla särskild resan **Ka04** som är ett bra exempel på hur vår resa kan se ut!

Beställ program!

BALTIKUM FORTSÄTTNINGSKURS

Precis som tidigare år kör Pär Lindström sin "fortsättningskurs" i Norra Baltikum för er SGS:are som rest med honom tidigare. Resan går genom Lettland via Pskov till östra Estland.

Datum: 10-21 augusti 2007.

Preliminärt pris: Dryga tusenlappen per dag.

Kontakta Resemästaren eller Pär för program, tel 0470-740808, e-post parli@balticbooks.se.

Beställ program!

I RUMÄNIENS HJÄRTA, TRANSSYLVANIEN

Befolkningen i stolta Transsylvanien är varm och levnadsglad. Landet bjuder på en märklig mix av medeltida arkitektur och kommunisterens byggprojekt. Saxerna kallade Transsylvanien Siebenbürg, de sju städerna, efter huvudorterna där Sibiu blev den mäktigaste av dem. Sibiu är en av två europeiska kulturhuvudstäder under 2007 och ett besök där blir en av höjdpunkterna på resan. Vi gör en rundresa med minibuss, häst och vagn samt apostlahästar genom landets kulturella hjärta, Transsylvanien.

Resan bjuder på en lätt stadspromenad i staden Brasovs charmiga saxiska kvarter, stadsdelen Schei med landets första rumänskspråkiga skola, en rundvandring i drottning Marie av Rumäniens slott, mer och felaktigt känt som Greve Draculas slott Bran. I Piatra Craiuluibergen gör vi en längre vandring (ca 6 tim) i nationalparken genom en ravin till en alpäng där fåraherdarna på en traditionell hytta visar oss hur deras liv ter sig. Vi bor på familjepensionat i den lilla saxiska byn Viscri med befast kyrka. Vid skymning vandrar korna in från betet längs huvudgatan. Dagen efter bjuder på en vandring genom kulturlandskap med mjukt rundade höstackar och betande boskap till byn Mesendorf, ca 7 km. Resan går vidare med buss mot Sighisoara, där vi bor på ett bra pensionat bland kullerstengator och barockfasader. Här föddes Vlad Tepes, ökad som Västeuropas Dracula. Den lilla staden Biertan och dess imponerande muromgärdade kyrka från 1400-talet, med på UNESCOs världsarvslista, ligger strax utanför Sighisoara. Vi tar också häst och vagn till en zigenarby där "Bulibasa", ledaren för samhället berättar om deras liv, traditioner och framtid. I de transsylvanska alperna ligger Sambataklostret med sin rika historia och tradition av ikonmålari på glas.

Datum: 14-22 september 2007. Resan har öppnats för allmänheten.

Pris: 15.900 kr

Program: : besök www.sgsresa.nu eller kontakta

Äventyrsresor, Linda Alexandersson,

tel 08-55606905, linda@aventyrresor.se

*Boka innan
1 augusti!*

ÅTERSEENDE MED TRÄDHUSFOLKET

Många av de som rest med mig, Magnus Andersson, till trädhusfolken korowaj och kombaj på Nya Guinea har ofta talat om hur spännande det vore att någon gång få möjlighet att återbesöka dem. Första gången man gör en expedition till ett så avlägset och annorlunda resmål är allt så nytt och annorlunda, ja rent av överrumplande. Man har nästan svårt att ta till sig allt man upplever och när man kommer hem känns många frågor obesvarade. Till ett andra besök har man möjlighet att

förbereda sig själv bättre och man upptäcker under resans gång säkert mycket man inte hade märkt till första gången.

Sten-korowajer

I början av hösten vandrade jag tillsammans med min medarbetare Kornelius och några av våra bärare totalt över 75 km ut i korowajfolkets område. Vi träffade på flera klaner som berättade för oss att de förbereder traditionella sagolarvsfester inom en snar framtid, d v s det kommande året. Jag blev bl a inbjudan att ta med en grupp till en klan på gränsen till de så kallade sten-korowajerna. Själv har jag ännu inte varit i den klanens område och jag tror inte heller att någon annan utomstående lyckats ta sig dit. En sagolarvsfest där tycker jag skulle passa för de SGS-are som vill återse trädhusfolken på en andra resa.

Resan kommer att vara upplagd på ungefär samma sätt som de tidigare. Men besöket hos dani utgår. Vi vandrar i fyra hela dagar för att nå klanen som bjudit in oss. Vi bor i en vecka på festplatsen för att lära känna värdfamiljerna och deras vänner. Besöket avslutas med att vi är inbjudna till deras länge förberedda sagolarvsfest, dit säkert många sten-korowajer också är inbjudna. En del av dem har sannolikt aldrig tidigare mött eller ens på långt håll sett några västerlänningar. Resan avslutas med ett något förlängt besök i Biak och dess övärld, där vi räknar med att även övernatta mycket enkelt på en liten obedd, paradisk söderhavso.

Resan är i första hand för de som tidigare deltagit på en av mina resor till trädhusfolken, i andra hand för de som deltagit på mina övriga resor på Nya Guinea. I mån av plats kan ev. även andra få delta. Max 12 deltagare.

Datum: 11 oktober - 4 november 2007

Pris: ca 55.000 kr (en USD baserat på 7,50 sek)

Arrangör: Magnus Andersson Expeditions och Gränslösa Resor

Intresseanmälan: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor,
tel 0151-209 00 eller e-post lotta@granslosaresor.se

Beställ program!

MED ERIK RUPP I MOÇAMBIQUE

En kulturresa där vi på nära håll får uppleva livet i Moçambique, från insidan. Det blir en resa med många nära möten, där vi besöker flera av Erik Rupps många vänner. Resan börjar i storstaden Maputo där Erik bor med sin familj. Här gör vi ett hembesök hos Delfina, för att lära känna en stadsbos vardag. Vi Besöker Teatro Avenida, Henning Mankells kulturella samarbetspartner och äter härlig Sea Food på klassiska Costa do Sol. Möte med den svenska ambassadören som berättar om olika biståndsprojekt, (Moçambique är Sveriges näst största biståndsland).

Därefter besöker vi byn Massingir som ligger 25 mil nordväst om Maputo, vid Limpopo Transnational Park intill Krugerparken i Sydafrika. Vi vandrar i vild natur, gör flera bybesök och upplever den stora kontrasten till stadslivet i Maputo. Här bor vi på en trevlig liten lodge som drivs i samarbete med lokalbefolkningen. Resan avslutas därefter vid havet i Nascer do Sol. Här njuter vi av milsvida öde stränder med bad och snorkling. På kvällarna kan vi göra båtutflykter och ta promenader längs Indiska oceanen. Vi passar även på att njuta av languster, som smakar extra bra i Moçambique.

Datum: 30 oktober - 12 november 2007

Budgeterat pris: 26.000 kr

Arrangör: Äventyrsresor, Peter Hunger,

tel 08-55 60 69 02, e-post peter@aventyrresor.se

Beställ program!

RUNDRESA I VENEZUELA

Det här är en oerhört varierad resa på 19 dagar. Det blir stora kontraster! Vi bor ofta mycket enkelt, men får i gengäld stora upplevelser – och ett lägre pris! Några höjdpunkter:

* Henri Pittier nationalpark med regnskog och nästan 520 fågelarter.

* Anderna och chans att se kondor.

* Los Llanos med myrslok, jaguar och bält djur. Ett eldorado för fågelskådare.

- * Paddling i Canaima nationalpark.
- * Angel Falls – världens högsta vattenfall.
- * Grottan Cuevas del Guacharo med den största populationen oljefåglar.
- * Den marina nationalparken Puerto la Cruz.

Beställ program!

Datum: 16/10 - 4/11 2007

Pris: cirka 25.000 kr

Arrangör: Framtidsresor, Sofia Matschiner,
Drottninggatan 13, 411 14 Göteborg.

Tel: 031- 711 00 61, e-post: sofia@framtidsresor.se

ALBANIEN – I EUROPAS GLÖMDA HÖRN

En kulturreesa till landet under örnens vingar. Efter kommunismens fall 1997 har landet börjat sin resa från Europas fattigaste land till en bättre framtid. Här lever folket som man alltid har gjort med stort mod, gästfrihet och givmildhet trots knappa resurser. Möt detta vackra okända hörn i Europa och fascineras av romerska lämningar, historiska städer, bergsbyar i ett dramatiskt och vackert landskap samt möten med ett bortglömt men varmt folk!

Från huvudstaden Tirana går resan till historiska måsten som Vlora med grekiska ruinerna Apollonia, strandorten Saranda nämnd redan av Cicero och vackra Gjirokastra samt traditionella Berat. Under en av dagarna vandrar du i ett vackert landskap på ca 1.500 meters höjd och du möter det traditionella livet på landsbygden.

Tidperiod: 8 – 9 dagar i slutet av april 2008

Budgeterat pris: 16.000 kr

Arrangör: Äventyrsresor, Susanne Blidborg,
tel 08-55 60 69 02, e-post susanne@aventyrresor.se

*Intresse-
anmälan!*

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ DONAU

En äkta SGS-resa genom sju länder! År 2008 fyller SGS 20 år. Detta jubileum firar vi med att samla medlemmarna till en gemensam kryssning. Många av oss var med ombord på the "Amazing Grace" under SGS-kryssningen i Västindien 2002 och minns den glada och fina atmosfären.

Antarktis

Expeditionskryssning till Sydgeorgien i november

Sydgeorgien är Antarktis pärla. Här möter du hundratusentals kungspingviner i ett bedövande vackert landskap. Följ med PolarQuest på expeditionskryssning till Sydgeorgien, Falklandsöarna och Antarktis i november.

Beställ vår broschyr på www.polarquest.se eller på tel: 031-333 17 30.

PolarQuest

Tel: 031-333 17 30 www.polarquest.se

Svalbard

Isbjörnssafari till Svalbard i juni - augusti

På Svalbard upplever du nära möten med både isbjörn och valross i packisen. Njut av midnattssolens sken över mäktiga glaciärer på våra expeditionskryssningar. Beställ vår broschyr på www.polarquest.se eller på tel: 031-333 17 30.

Styrelsen i samarbete med Gränslösa Resor och Magnus Andersson Expeditions förbereder nu en kryssning som kommer att bli såväl kortare som på närmre håll och därmed också betydligt billigare. Donau är en av de större och mest betydande floderna i Europa och flyter trots närheten till oss genom områden och länder som många av oss ännu inte besökt. En 11-dagars kryssning skulle innebära att man passerar genom inte mindre än sju länder och besöker fem huvudstäder: Wien, Bratislava, Budapest, Belgrad och Bukarest.

Vi chartrar fartyget M/S Victoria Amazonica, ett modernt och elegant kryssningsfartyg för 90 passagerare. Alla de bekväma hytterna har låga sängar, stora fönster som vetter utåt och eget badrum med wc. Vi äter tillsammans i en stor matsal som vi också kan använda för gemensamma aktiviteter och genomgångar. I fören på övre däck är en stor bar och lounge.

Victoria Amazonica är känd för god mat, vänlig service och trevlig musikunderhållning ombord. Måltiderna är i form av buffé till frukost, tre rätters lunch och fyra rätters middag. Goda och prisvärda rumänska viner och andra drycker går att köpa billigt ombord.

Tidpunkt: Kryssningen på 11 dagar kommer att genomföras i **maj 2008** och kan starta antingen i Wien eller i Bukarest. Om intresset är tillräckligt stort kan det tänkas att vi satsar på två kryssningar, en i vardera riktningen.

Preliminärt pris: ca 17 000 kronor. Flyg från Skandinavien, kryssningen i dubbelhytt med helpension, svensk föreläsare/guide ombord, angivna rundturer med engelsktalande eller ibland svensktalande guide.

Observera att kryssningen är ett lämpligt tillfälle att introducera trevliga vänner och bekanta som medlemmar i föreningen. Nya medlemmar i SGS som deltar på kryssningen får första årets medlemsavgift efterskönt av arrangörerna!

Ett mera detaljerat program med datum och priser beräknas vara klart till SGS vårträff 18 - 20 maj 2007.

Intresseanmälan: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, fax 0151-200 80, e-post lotta@gransloaresor.se

För vår planering är det synnerligen önskvärt att vi snarast får en intresseanmälan. Ange även om ni räknar med att ta med vänner och bekanta.

PITCAIRN

Söderhavssön Pitcairn är en av världens mest isolerade boplatser med en spännande historia och myteriet på Bounty 1789 som en av de allra viktigaste händelserna.

Vi flyger till Tahiti. Det var härifrån myteristerna tog med sig kvinnor till Pitcairn. Vi kommer att besöka några av de historiskt intressanta platserna. Från Mangareva seglar vi sedan till Pitcairn. En seglats som tar runt 30 timmar. Det går inte många båtar till Pitcairn... Trafiken är gles och oregelbunden - någon båt varannan, var tredje månad.

Lite fakta:

Pitcairnöarna består av: Pitcairn som är störst och den idag enda bebodda ön samt öarna Henderson, Ducie och Oeno.

Huvudstad: Adamstown

Befolkning: 67 personer (2005), färre idag...

Officiellt språk: engelska, pitkern

Valuta: Nya Zeeländska dollar

Tidsskillnad: 9 timmar efter Sverige

Pitcairn har enligt arkeologer varit bebodd av polynesier, men då europeerna upptäckte öarna var de obebodda.

Preliminär tid: 2008. Exakt tid bestäms utifrån då det finns en båt att tillgå.

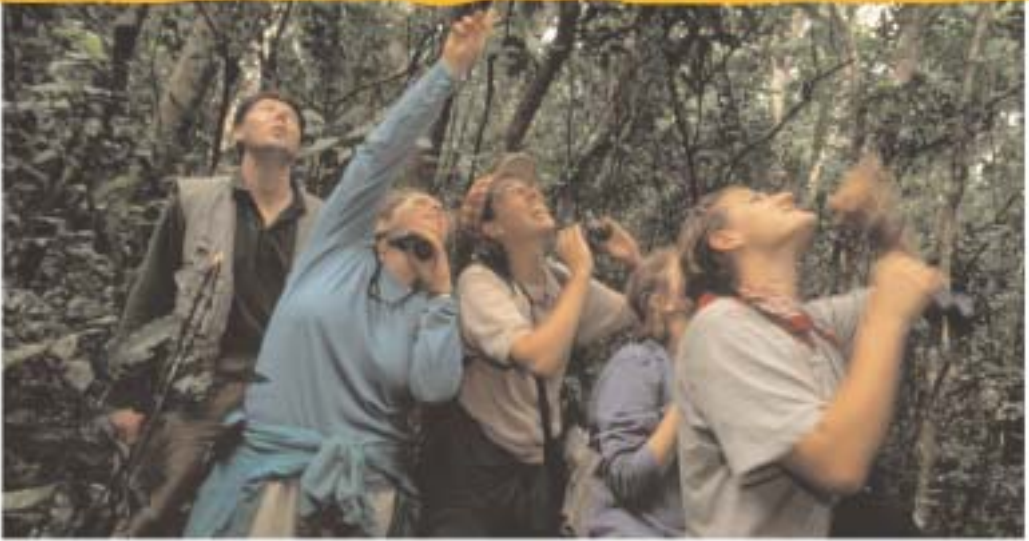
Färdledare: Anders Källgård, som föreläste om öar på vårmötet. Anders har besökt Pitcairn två gånger, första gången för att studera språket och sedan som läkare. Han har också gett ut två böcker om Pitcairn. Läs mer på www.insula.se.

Intresseanmälan: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, e-post lotta@gransloaresor.se

B

Av: SGS, CO Ely-Mansson,
Snickarhåden 8, 130 23 Eriksåsa

Välkommen till våra resaftnar i vår

Svalbard och Antarktis 8 mars

Vår inspirerande färdledare Cecilia Malmström berättar om sina polarerfarenheter som borrhäkniker, forskarassistent och färdledare på Antarktis.

Till fots med Äventyrsresor 20 mars

En presentation av årets alla bekväma vandringsresor i spännande natur och kultur.

Nepal 29 mars

Träffa expeditonsledaren Jack Berg som var ledare för den första svenska Mount Everest expeditionen. I oktober gör vi en specialresa till Nepal med Jack som färdledare.

Inkaleden 12 april

Vi presenterar en av världens mest mytomspunna platser och ett legendariskt äventyr, inkaleden.

Tid och plats för samtliga resaftnar: Olympiasalen i Salénshuset, Norrlandsgatan 15, kl 17.30
Du anmäler dig på resor@aventyrresor.se eller telefon.

 Äventyrsresor

Äventyrsresor AB | Hornsgatan 110, Stockholm
Tel 08-556 069 00 | www.aventyrresor.se